

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadó hivatal: K - Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Építkezésünk.

(Folytatás.)

Ezen szabályrendelet irányelve az, hogy a mostani ronda és tűzveszélyes fa-épületek helyébe évek során esinosabb, egészségesebb és kemény anyagból, cserép zsindelyvel fedett épületek keletkezzenek. Tehát a szabályzat tűzrendőri, egészségügyi és szépirodalmi szempontból alapítja meg azon rendelkezéseket, melyek szerint minden újabb építkezéseket fogantatni kell, kimondván, hogy a főbb utcákban csupán kőépületek emelhetők s csak a mellék utcákban lévén megengedve, hogy faépületek cserép fűdéssel építtessenek. Ezek tagadhatatlanul igen helyes intézkedések, azonban nagy baj az, hogy a szabályrendelet megengedi a meglevő faépületek kijavítását s ez a város fejlődésére rendkívül hátrányos, mert némelykor egy-egy javítás — mit a hatóság nem tagadhat meg — egy-egy rossz faépület fennállását évek sorára biztosítja s nem egyszer gátol szolgál mások építkezésének is. Jól megfontolva a mi sajtósági viszonyainkat, be kell látnunk,

hogy tisztán építkezési szempontból a város szegényebb sorsu lakosainak existenciáját megtámadni nem lehet, azért kénytelenek vagyunk belenyugodni a lassu haladásba is, mert azt látjuk, hogy az újabb építkezések — mik utóbbi időkben örvendős lendületet vettek — már egészen modernnek s teljesen megfelelnek a higiénia s a tűzrendészet követelményeinek. Az építkezési kedv is évről-évre növekedik s így pár évtized alatt lassankint látható leendő az új szab. rendelet áldásos hatása. Hanem nézetünk szerint igen nagy baj az, hogy a város még maig sines felmérve, vagyis nincs elkészítve a jövő város tervrajza. Pedig ez nézetem szerint mindenek felett szükséges, mert nem elég az, hogy van szabályzatunk, mely szerint minden újabb építkezésnek történni kell, hanem meg kellene lennie a kihasítandó új utcák tervének is és csak ezen új utcák vonalába lenne szabad lakházakat emelni, mert hát azt mindenki átláthatja, hogy ezt a mostani udvarteret rendszert talán örök időkre fenntartani nem akarjuk. Ha egy új, esinos várost akarunk építeni, annak alapját már most kellene megvetni, midőn az építke-

zési kedv váratlan lendületet nyert, mert ha az új, modern épületeket a régi szűk utca-sorokba rakjuk bele, legfeljebb tűzrendőri szempontból segítettünk magunkon s városunk szebb és egészségesebb nem leendő.

Mi azt hisszük, hogy e város tervszerű átalakítására egyelőre három fő szempont lenne irányadó, melyeknek mindenkét igyekezni fogunk röviden körvonalozni.

A legelső teendő, a mint fennebb említettük, a város felmérése, az új, szélesebb utcák kihasítása, a köztér megállapítása s midőn ezzel a képviselő testület szabályrendeletileg készen van, kezdődik el a hatóság munkája, mely nagy erélyt és pontosságot igényel. Minden új épület emelésénél az engedély csak úgy lenne kiadható, hogy az az új utcavonalba beleessék és attól egy vonalnyi eltérést sem lehetne elnézni. Az új utca-vonalakba eső mindazon ronda és roskatag faépületekre — mikben ugyancsak nagy bőviben vagyunk — a hatóság kimondhatná, hogy azok kisebb-nagyobb határidők alatt vagy a tűzrendőri és szépirodalmi követelményeknek megfelelően átalaki-

TÁRGZA.

Szászsorszép.

— Humoros beszélyke. —

Irta: Mártonffy Imre.

— Ah Ida! Mily kedves, elragadó, felséges volt! Ah! mily kitűnően mulattam.

A csodaszép tizennyolc éves Miczi grófkisasszony visszagondolva édes emlékére, félig mámorban engedé magát vetköztetni Ida komornájától; és a barátságos, üde esipke hullámos ágyba feküdt le, hol a komorna mosolyogva igazította meg a fejpárnát és fiatal urnője izzó testét óvatosan betakarta.

A mentő egyesület bálja a „Vigadó“-ban várakozáson felül sikerült. A nagy táncsterem sima parkettjén pompás, deli tánczosok és tánczosnők; illatos, lenge öltözékek, melyek közt Miczi grófkisasszony volt a legszebb és legbájosabb; csillogó egyenruhák, melyek többnyire a kis grófnő körül összpontosultak és körülrajongták hízog, esábos, édes szavakkal a fiatal, szép és rendkívül gazdag leányt.

Ah! szünőrában a vacsoránál a esinos Bolváry főhadnagy mellett ült, s a vig szomszédokkal fogadtak is, hogy ki üdvözlő másnap egymást hamarabb. Miczi szászsorszép nevet kapott és oly boldog volt. Bolváry esküdözött mennyre-földre, hogy a fogadást ő nyeri meg!

Majd elvállik!

Mindezt Ida komorna mosolyogva hallgatta, de arról, hogy a fiatal katonatiszt mélyebben pillantott be a szép szemekbe, hogy e tekintet a szívég hatott és hogy büvös pillantásaitól fülig elpirult, arról a komorna mitse tudott, hiszen a kis Miczi se volt még ezíránt tisztában szíve esküjével. Azt

azonban érezte, hogy nemesak az elmúlt báljén, hanem egész életén át lejtő vele a dallamos keringőt.

— Még egyet Ida, suttogá, miközben a komorna távoznai készült, hogy nyugvásra hajtja le fejét. — Holnap reggel, vagy jobban mondva ma, nagyon korán keltsen fel, tudom, hogy az ezred reggel nyolcz órakor vonul ki és itt megy el ablakunk előtt. Én a szalon ablak függönye mögé rejtőzöm, s addig várok, míg a főhadnagy százada nem jó, aztán hirtelen kidugom a fejemet az ablakon és Bolvárynak lekiáltok: „Jó reggelt szászsorszép!“ — mert meg kell nyernem a fogadást, azért is. Tehát — ugy-e Ida, fel fog kelteni?

Ida esküdözött, hogy a szemét se hunja le inkább, nehogy elaludjék. A kis grófkisasszony pedig nyugodtan hajtotta le szép fejét és csakhamar mély álomba merült.

* * *

Körülbelül ugyanazon órában a fiatal Bolváry nyugtalanul hevert ágyán és nem jött álom a szemére.

Izgatott volt, de úgy látszik ez az izgatottság nem volt kellemetlen, mert gyakran nevetett magában.

Megállapította a hadi tervet, s bizton remélte, hogy megnyeri a fogadást.

Igen, igen! Ugy fogok cselekedni! Az ezred kivonulásakor a grófi palota előtt néhány perezzre kilépek a sorból, azután a palotába lopózom be, s a toillette tükör előtt ülő grófnőnek azt mondom: „Jó reggelt szászsorszép!“ — mert a háboruba so válogatják az eszközöket és módot — nyernem pedig kell, bármi történjék.

— De vajjon nem fog-e a grófkisasszony a korai látogatásért megharagudni? Vagy talán . . . de nem! Ah — sokkal műveltebb leány — szép, okos leány — nincs elkényeztetve — egyszerű

szeretetre méltó — kellemes — az — édes — aranyos — drá — ga — gyer — mek — a — Ezzel Morpheus karjaiba vette Mars fiát.

* * *

Ködös, borult márciusi reggel volt, emberre-állatra nyomasztó hatású, még a verebek se röpködtek oly élénken, mint máskor.

Nem esoda; ha a jó Ida még mindig az igazak álmát aludta szobáskájában. Három órakor feködt le és édeseket álmodott, tánczról, zenéről, csillogó egyenruhákról; ép oly mélyen aludt a kis grófnő is.

Az álomba belevegült ekkor egy tompa hang — bumm! esinn!! A távolból hangzott még.

A grófkisasszony egy pillanat alatt felébredt! Bumm, bumm! esinn! — Oh egek! Az ezred! — Ida, Ida!

De a komorna mélyen aludt.

Miczi gyorsan kiugrott ágyából és a mellette levő hálóköntösbe bujt, szép hajfürteit kendőbe szorította és a szalonba sietett, hol a leeresztett függönyök és redőnyök miatt koromsötétség uralkodott. Az egyik ablak redőnyét félig felhuzta, s innen pompás kilátás nyílt az utcára.

Valóban! Az ezredes elől lovagolt, utána a zenekar — aztán az első századnál van — második — harmadik — most jön a negyedik század, de Bolváry nincs köztük. Jön az ötödik, hatodik . . . Bálvány nincs. Csaldódtan ereszté le a redőnyt a grófkisasszony.

Azt nem hallotta, hogy ezalatt a szalon ajtaja félig kinyílt és egy esinos, szőke bajszos katonatiszt dugta be fejét.

— Ah, suttogá a férfi, ki nem volt más, mint Bolváry főhadnagy, végre élő lényt látok. Ez bizonyára a grófnő komornája!

Halkan surrant a sötét szalonba és a meglepett leány derekát merészen átkarolta.

tandók, vagy pedig elhányandók. Így, ha évek múlva is, de kapnánk szép egyenes és tágas utczákat s kapnánk köztereket is, melyek egészségügyi szempontból felette szükségesek.

Irodalom.

— „Az 1848–49-iki magyar Szabadságharc” című nagy illusztrált munkából most jelent meg a 40-ik füzet, a melyben Graetz György Bécs október 27-iki ostromát és a schvechati csatát mondja el igen érdekesen, egészen új adatok feldolgozásával. A füzet képei a következők: Dessowff Arisztid honvédtábornok. A szabadságharc vezetőesebb szereplői. Bécs 1848. okt. 27-ki ostrom alatt. Bem szobra Marosvásárhelyen. A debreezeni csata térképe. Részlet a schvechati ütközetből. A fogarasi csata. Epizód a hatvani csatából. Batori-Schultz Tódor honvédeztredes.

— Jókai összes műveinek harmadik sorozata. Abból a monumentális vállalatból, a mely Jókai Mór összes műveit mesésen olcsó áron teszi közkincsé, megjelent egy újabb sorozat. Ez már a harmadik a vállalat megindítása óta s úgy kiállítása, mint tartalmának gazdagsága folytán méltán sorakozik az előbbiekhöz. Valóban most látni csak, milyen életrevaló eszme volt a Jókai jubileumát rendező bizottságtól, hogy azt a nagy nemzeti ünnepet, a mikor Magyarország meghódította Jókai zsenie előtt, nem muld külső pompával tette felejthetlenné, hanem egy maradandó nagy alkotással: Jókai Mór egy félszázadot felölelő irodalmi tevékenységének száz kötetbe való foglalásával. Jókai Mór neve ma már mondhatni a társadalom minden rétegében átment a köztudatba. Dicsőre jelzőket fölösleges reá halmozni, munkái ajánló levélre nem szorulnak. Mindenki tudja, hogy Jókai már kincs háza a magyar szellemnek s hogy tevékenységével szinte egyedül áll a világirodalomban. E sorok ezéja nem is lehet az, hogy összes műveinek harmadik sorozatának megjelenése alkalmából újra és újra zengjünk nagyságát s azt a dicsőséget, a melyet fényes szellemével a magyar nemzetre és a magyar irodalomra háritott. Hanem feladatunknak ismerjük olvasóink

figyelmét felhívni arra, hogy e korszakalkotó munka beszerzésével ne késsek. Mert fájdalom nálunk nem áll egyforma arányban az elismerés a könyvvásárlással. Hamarabb osztogatjuk a pálmát, mint a kenyeret s szívesebben dícsérünk, mint vásárlunk. Ennek ellenkezőjét kellene bebizonyítanunk most, hogy Jókai Mór összes műveinek kiadásával szinte elesik az az általános panasz, hogy a magyar könyvek drágák. A hatalmas mű kiadói, a Révai testvérek nagyban megkönnyítették beszerzését az által, hogy havi részletfizetés útján a szerényebb sorsuaknak is megközelíthetővé teszik a diszkiadást. Havi három, illetve négy forintos részlettel mindenki jogot válthat magának arra, hogy egy valóságos egész könyvtárral gazdagítsa bibliotékáját. Azok, a kik 4 forintos részletfizetéssel vásárolják meg a száz kötetet nyomban megkapják, a kiadásból eddig megjelent három sorozatot; a kik három forintos részletekkel törlesztik a nagy munka árát, folytatolagosan kapják csak meg a sorozatokat. A részletfizetés feltételei — mint látni való — olyan előnyök, hogy valóban mulasztást követ el az, a ki tolnétn s még sem szerzi meg a nagyszabásu vállalatot. Jókai Mór összes műveinek harmadik sorozatát a következőkben ismertetjük. Csak a címét soroljuk fel a tíz újabb Jókai kötetnek és az olvasó már ebből is következtethet arra a szellemi kincsre, a melyet a nemzeti diszkiadás e harmadik sorozata tartalmaz. Ime a tíz kötet tartalma. XXI. Hangok a vihar után (Novellák), XXII. Vadon virágai (Hosszabb elbeszélések). XXIII. k. Erdélyi képek (Novellák). XXIV. Az új földesur. XXV. k. Milyenek a nők — milyenek a férfiak. (Elbeszélések) XXVI—XXVII. k. Egy az Isten. (Két kötetben.) XXVIII. k. Mire megvénülünk. XXIX—XXX. k. A kőszívű ember fia (két kötetben.) Irodalmi szempontból is rendkívül becses új előszókat írt Jókai Mór e kötetek egyikehez és másikához. Így „Az új földesur”-ról mond el néhány igen érdekes új adatot, továbbá a „Vaschonták”-ról. E sorozat novella kötetének, mint már a tartalom felsorolásából látható, új gyűjtőcímet adott a korszerű költő, a ki tudvalevőleg maga rendezte a sajtó alá művel nemzeti diszkiadását. A kötetek külső kiállítása ép úgy, mint az eddig megjelenteké, rendkívül tetszetős.

— A tudomány jötevője. Semsey Andor az

— Csöndesen, kiesenem! Egy hangot se! sutogó a főhadnagy és a leány puha kacsiba egy koronát csuszatott — felkelt már a grófkisasszony? Talán öltözködik? Ha már fenn van, kedvesem mutasd meg szobájá ajtaját — ismét egy korona és méz édes esők legyen érte jutalmad!

A grófkisasszony ajkán pajzán mosoly honolt és anélkül, hogy arcát láttatta volna, kezével saját szobájával szemben lévő ajtóra mutatott.

— Tehát ott? sutogó Bolváry — akkor győztem, az okosé a szerencse.

Azután a képzelt komornát otthagya, a jelzett ajtó felé irányzta lépteit és félíg kinyitotta az ajtót, hogy a fejét bedughassa.

Elégülten mosolygott, mert csakugyan ott ült háttal fehér reggeli kontósban egy hölgy, kit a komorna ép most fésült.

— Bocsanat, nagysád! kiáltá örömtől remegő hangon. De — jó reggelt százszorszép!

Kettős sikoltás hallatszott, a komorna halálra rémülten ejté el a fésűt, a hölgy pedig felugrott a karszékből — és a kővé meredt főhadnagy előtt ott állt, mint szigorú Niobé — Miczi grófkisasszony anyja, ki még mindig szépnek volt mondható, de még se ő volt az, kit a főhadnagy keresett.

Az okos főhadnagy, mintha millió kartács és ezer bomba hullott volna elé — megszökött; zavarodottan tette be maga után az ajtót és a lépcsőház felé rohant. De alig tette a lábát a vastag pokróczal befödött lépcső első fokára, újabb meglepetés várt reá — kedves, ismert hang szólalt meg, s bájos leányfő hajolt ki félíg az ajtón és a távozó felé ujongva kiáltá:

— Jó reggelt, százszorszép!

— Még ez is hozzá! dörmögő a főhadnagy. Ördögös komorna — így rászédett!

Ezzel kirohant a palotából.

A gyakorlótéren az ezredes soha se tapasztalta azt még, hogy Bolváry főhadnagy annyi bakot lőjön, mint aznap délelőtt. Meg is kapta a különböző, nem épen hízogó titulusokat. A többi közt azt is mondta neki:

— Főhadnagy ur, ön az áttombolt baléj után teljesen képtelen a szolgálatra.

Nem esdö, ha Bolváry roskedvűen tért haza.

Egy óránál tovább feküdt a kereveten, egyszerű jó gondolat ötlött agyába.

Hű kutyamosójának, kinek azelőtt a eszmát akarta fejéhez vágni, egy koronát nyomott a markába, az extra uniformist előhozatta és a bámuló inasnak kimaradási engedélyt adott egész délutánra.

* * *

Néhány pereczel később Bolváry teljes diszben látogatást tett Miczi grófkisasszony atyjánál és leánya kezét kérte. Ünnepléses böcsánatot kört ezután az anyagrófnétől, ki megértvén az ajtó-cserét és tudva az egész fogadás történetét jóízűen nevetett.

A gróf és grófné nem tettek kifogást és a boldog kőrő a fiatal leányt boldogan ölelte keblére.

Az alkornia személyisége iránt nem volt tisztába a főhadnagy, csak mikor este bucsut vőn bájos jegyesétől és egy esőket nyomott a rózsás ajkára, sutogó a kis grófnő pajkosan Bolváry fülébe:

— Az ígért mézédés esőket tizszeresen megkaptam, de mi lesz a második koronával? S midőn a kapott pénzt megmutatta, a főhadnagynak hirtelen eszébe jutott valami, megölelte jegyesét és még egyszer hűvel megesőkölvá mondá:

— Most ismerlek meg, kis hamis! De két korona sok a te hamisságodért. A esők sokkal olcsóbb és — édesebb nemde angyalom?

Vajjon Miczi grófkisasszony megértette-e?

az ember Magyarországon, a ki szerényen százezreket áldozott már a tudomány javára. Ennek az áldozatkész férfinak sikerült arcképét hozzá legutóbbi (28) számában az Ország Világ. Ebben a számban különben második sorozatát találjuk a gróf Zichy Jenő nagyérdő utazásáról szóló szép képeknek; a harmadik sorozat a jövő héten következik. Valami hét-nyolcz szép kép van a francia forradalomról, melynek most van az évfordulója. A mai szám szöveg részéből kiemelkedik Kéry Gyula, Patyi István, Malomhegyi István szép verse, Adorján Sándor, Falk Zsigmond, Krudy Gyula, Kaczér Vilmos, Reuter Sándor stb. elbeszélése és tárcája. Az Ország-Világ előfizetési ára negyedévre 2 frt; mutatóvány-számot ingyen küld a kiadóhivatal (V. Hold u. 7. sz.)

Színház.

Szombaton: „A repülő eszmadia” került színre Vihary Elemér kitűnő komikus jutalomjátékául telt karzat s üres ház előtt.

Vasárnap: „Tót legény Amerikában” szintén üres ház előtt.

Hétfőn: „A gerolsteini nagy hercegnő.”

Kedden: Tuboly Klementin jutalomjátékául a „A nagymama” Csiky Gergely kitűnő vigjátéka látott lámpa világot zsufolt ház előtt, kitűnő előadásban. A jutalmazandó iránti tekintetből — ki a közönség tapsára s teljes elismerésére úgy most, mint korábban is rászolgált — a városról és vidékről nagyszámú elegáns publikum gyűlt össze s róttá le halálját. Remekek játékáért a közönség úgy nyílt színen, mint felvonások után számtalanszor hivta kedvezését a lámpák elé s szép virágokkal halmozta el.

Tubolyról, valamint az összes szereplőkről a teljes megelégedés és elismerés hangján szólhatunk.

Ujdonságok.

— Hymen. Nagy S. Pál kereskedő folyó hó 14-én tartotta eljegyzési ünnepélyét Szőcs Károlin kisasszonnyal, Szőcs Mózes nagyiparos és birtokos kedves leányával. Gratulálunk a szép frigyhez.

— Uj karmester. A fézdivásárhelyi önkéntes tűzoltó-egylet zenekara Kövesdy Lőrincz ur személyében új és a zeneirodalom és gyakorlat terén teljesen jártas egyént kapott. Azt hisszük, a zeneművészet ezután városunkban szélesebb alapokon fog terjedni.

— Honvédeink gyakorlaton. A városunkban állomásozó honvéd százalóalj Petsits százados vezetése mellett Brassóba gyalogolt, hogy az ott összpontosított ezreddel az ezredgyakorlatokat végezze. Brassóból augusztus 17-én térnek vissza megtörve bár, de fogya nem, s aztán innen gyalogolnak a nagy hadgyakorlatokra az akkora bevont tartalékosokkal.

— Baleset-e vagy orvítamadás? A napokban kézdivásárhelyi Simon István esont- és rongy kiskereskedő egyedül volt lakásán, miközben a rabló és betörő körökben nagy szerepet vivő s köztisztletnek örvendő barompiaczi lakós, Varga Ádám kedves nevével, meg egy zsák esonttal beállított hozzá, holmi zsiros vásár reményében. Hogy bent mit végeztek: arról csak a jó ég tudna beszámolni, annyi azonban bizonyos, hogy Simon István egy hatalmas fejsebből vérzett és eszméletlen állapotban volt. A nagyreményű cigány-pár állítása szerint Simon mérés közben a mérleg rudjára esett s feje így hasadt be, de az orvosi látlelet meg azt mondja, hogy Simont más valaki ütötte meg, még pedig lehajolt helyzetben. A helyszínén egy hatalmas dorong is találtatott, melyen véresepek voltak. Az igazságszolgáltatásnak nagyon szép tere nyílik oldőnteni, hogy véletlen-e vagy szándékos az eset.

— Halálos karrier. Kovásznán két nekivadt ló egy szekeret a benne ülő 74 éves anyókéval együtt elragadott s a szegény asszony oly szerencsétlenül bukott ki, hogy azonnal szörnyet halt.

— Halálos lórugas. Kovásznán Salamon Ferenc szép multu s jómódú gazdaembert lova oly erővel rugta meg, hogy Salamon belehalt.

— Kitűntetett tanító. Sósmező görög keleti iskolájának derék tanítója Bircz Pál oly szép siker-

rel tanította iskolájában a magyar nyelvtant, hogy azért a közoktatási kormánytól 50 frt jutalmat nyert. Az összeget megyénk derék kir. tanfelügyelője Csányi Viktor teljes ünnepélyességgel adta át. Sok ily derék tanítót hazánknak.

— **Akasztás mindenütt.** Még el sem felejtöttük egy helybeli jómódu mérsáros öngyilkosságát, már is halljuk, hogy Kovásznán — mely az ilyen dolgokban csak nem akar egy világváros mögött járni — egy férfi elviselhetetlen keservei miatt felakasztotta magát.

— **Debreczeni vendégeink.** Az ős magyar város derék tanári karának egy része látogatja meg f. hó 27-én városunkat. A 24 tagból álló társaság vezetője Eötvös Károly Lajos megyénk volt kir. tanfelügyelője. Azt hiszem, városunk lakosai örömmel ragadják meg az alkalmat, hogy az alföld legmagyarabb városának fiait igaz vendégszeretettel fogadják. Sokan vannak a vidékről, kik a debreczeni főiskola, papnövelde, jog és kereskedelmi akadémia növendékei voltak s lesznek és szívesen csatlakoznak a viszontlátás örömeire a rendező bizottsághoz. Kik résztvenni akarnak, jelentkezzenek Erdélyi Károly, M. Székely János vagy Kiss Jenő uraknál.

— **Mulatság Kovásznán.** Mint értesültünk, a Kovásznán és vidékén szünidőző tanuló ifjuság ez év augusztus hó 18-án hangversenynyel összekötött estélyt fog rendezni Kovásznán. E kedélyesnek ígért mulatságra jó előre felhívjuk a tánczkedvelő mindkét nembeli fiatalság figyelmét, s az alkalmat hisszük, hogy a vidék intelligens eleme tömeges megjelenésével fogja pártolni a diák bált. Tehát ifju hölgyek, ifju urak, taták és mamák! csak készüljétek szaporán, lázasan a feszitlen, jó kedvvel és kellemes időtöltéssel kínáló estélyre, mert bizony mondom nektek, hogy jól fogtok mulatni ott, s a mely mulatság minden bizonynyal meglesz, ha esetleg el nem marad holmi előre nem látható okok miatt. — A meghívók annak idejében majd többet fognak beszélni.

— **Színházi hírek.** Mint értesültünk, Gyarmathy Gusztáv nejevel együtt, kik igen fontos személyek voltak Füredi színgazgató társulatánál, holmi pénzbeli nézeteltérés miatt felmondottak az igazgatónak. Ha ez tovább is így fog menni, nem tudjuk micsoda darabok kerülnek a kovásznai deszkákra? Füredi a Könyves felmondása miatt itt nem adhatott elő drámákat, a Gyarmathyné eltávózása után Kovásznán nem adhatat operettek s népszínműveket! Maradnak csak a bohózatok és színművek, melyekkel a kovásznai publikum is hamar nyakig telik, mert a fővárosi Pálfi, a hőzivatark, miatt oda sem fogmegörkezni. **Füredi színtársulatának** operette személyzete csütörtökön lép fel először Kovásznán a „Cziterás” operette-vel. A bemutató előadás bizonyosan kifogástalan lesz, mint nálunk is volt. Szombaton és vasárnap megint Váshárhelyen játszik a társulat, még pedig szombaton a kar személyzet jutalomjátékául „Huszár káplár Bécsben,” vasárnap pedig a pénztár jutalomjátékául „Petőfy élete és halála” kerül színre.

— **Köszönetnyilvánítás.** A kézdi-váshárhelyi önk. tüszölt egyet önképző és olvasó köre f. év június 30-án tartotta programmal egybekötött jól sikerült jubileumát, a melyen az összes bevétel 207 frt 08 kr., összes kiadás 88 frt 65 kr. Maradt tiszta jövedelem 118 frt 43 kr. Felülfizetésből a már közlötöken kívül 144 egyéntől 27 frt 60kr. Fogadják a egyes szívű adakozók az ügy érdekében hozott áldozatukért helyen is leghálásabb köszönetüket. A rendezőség.

— **Köszönetnyilvánítások.** A kézdiváshárhelyi ev. ref. egyházi dalkörnek 1895. június 3-án rendezett kosaras jubileuma alkalmával az összes bevétel volt 140 frt 23 kr.; ebből levonva az 54 frt 63 kr. kiadás mint tiszta jövedelem megmaradt 85 frt 60 kr. Felülfizetésből befolyt: 310 egyéntől 87 frt 21 kr. Fogadják a nemes szívű adakozók az ügy érdekében hozott áldozatkésztségükért adalkör hálás köszönetét. K.-Váshárhelyt, 1895. június 8-án. Kovács Mátyás, pénztáros. — A kézdiváshárhelyi ref. egyházközségnek 1895. február 9-én a kepeváltási alap javára rendezett táncmulatsága alkalmával felülfizetni szívesek voltak. Szász Károly egyh. tanácsos és Makkai Dániel gyűjtőivén 57 egyén 30 frt 10 kr. Dézsi Dániel és Szabó Samu egyháztanácsosok gyűjtőivén 41 egyén 13 frt 80 kr. Jancsó Ferenc és Szűcs Mihály egy. tan. gyűjtőivén 41 egyén 16 frt 85 kr. Sükös Károly g.

gondnok és Szűcs Károly egyháztanácsos gyűjtőivén 60 egyén 62 frt 55 kr. Turóczy László algondnok és Bodó Dávid egyh. tan. gyűjtőivén 19 egyén 10 frt 30 kr. A pénztárnál Szotyori Dániel és Nagy Béla gyűjtőivén 22 egyén 16 frt 40 kr. Fogadják a nemes szívű adakozók az egyháztanácsos nevében hálás köszönetüket. K.-Váshárhelyt, 1895. febr. 16. Közlönte Mózes, főgondnok. Makkai Dániel jegyző.

N y i l t t é r .*)

Kézdiváshárhely reformált egyházközség első, vulgo „nagy” paja kiválóan szereti az egyház tagjaival folytonosan hadi lábon állani, miről tanuságot tesz f. évi július 17-én az egyház keblé tanácsában tett azon nyilatkozata, hogy 1889-ben egy egyházi bizottság eladta az egyház jószágát ifj. Kovács Jánosnak egy vacsoráért, kinél reggelig folyt az ivás.

Hogy ezen rágalmazó nyilatkozat minő szenczeziót okozott azon egyházi testületben, melyben az tétetett: nem fürkészem; de minthogy azon jellemtelenség rágalmazott egyházi bizottságban, mint egyháztanácsi kiküldött, magam is rész vettem, állásom és erkölcsi érzetem s tisztakezűségem teljes tudatában megtettem panaszomat a kir. járásbírósnál.

Megjegyzem, hogy azon egyházi bizottság, melyet Székely János ur oly szembeszökő impertinenciával vádol s mely egy szomszédos építkezési ügyben volt kiküldve s mely az egyház hátrányára eshető semmi-nemű kárt avagy foglalást nem konstatálhatott, megtette jelentését az egyház tanácsának éppen az ő elnöklete alatt, s az egyháztanács a bizottság eljárását tudomásul vette, helybenhagyta és megerősítette, a mikor, ha nem volt megelégedve az eredménnyel, tisztességtudólag megfellebbezhette volna az ügyet felsőbb hatósághoz, azonban ezt nem tette meg, bizonyára azért, hogy később alkalmat találjon mérges nyilainak azokra való szórására, kik nem törekszenek uszályhordozói lenni.

Hogy az egyházközséggel s annak tagjaival nemesak szereti, de folytonosan is keresi a hadi lábon való állást: bizonyíthatja azon roszkakartu eljárása, melyet 1894. január havában véghezvitt azon esekelménye által, hogy néhány forint s pár kepe hátrálékának felhajtásáért az egyházkerület püspökéhez folyamodott, roszkakartu intenzióval kerülve ki az egyházközségi előjáráságot és keblé tanácsot, mintegy apostrofálni akarván az egyházkerület első papja előtt egyházközségi előjárásának hanyagságát; pedig akkor, mint főgondnok három ízben és pedig törvényes időben személyesen kértem át a hátrálékosok kimutatását szokásos intézkedhetős végett. Megelőzőleg, midőn hasonló eljárással fenyegetőzt, kimutatam, miszerint csak a Moldovában levő híveknél van kepehátráléka: kimutatásomat az egyháztanács színe előtt széttepte s foszlányait lábaimhoz dobta.

Kérdek minden tisztességtudó embert, egyházi férfit, protestáns papot: illik-e az ilyen eljárás palástot viselő egyénhez? De folytatom tovább: mint egyházközségi főgondnok felhajtattam a világi hatóság segítségével 1892. évről néhány frtnyi papbér hátrálékot s órákra terjedhető időhaladék nélkül önkézüleg aláírt elismervénye mellett kezéhez szolgáltatam s ennek daczára az elnökletem alatt tanácskozó egyházi testületben azzal lettem általa vádolva, hogy a felhajtott összeget nem juttattam kezéhez s midőn elismervényeit ugyancsak az egyháztanács előtt bemutattam, durva vehemenciával fakadt ki igazolásátom feltüntető eljárásomért. 1894. február 24-én egy vegyesfelekezeti nagy gyűlésben, mikor a volt közművelődési egyesületnek nagyvonalossággal hosszú időn keresztül gyűmölcsöztetés nélkül magánál felejtett pénzét kérték, annak megfizetését oly feltétellel ígérte, ha a főgondnok 1893. évi kepehátrálékát felhajtja, holott ama hátrálék nagy része már február 21-én hozzá befolyt volt, de nem is tett ki annyit, a mennyivel ama jellemzőleg magánál felejtett közművelődési pénzt kifizethette volna. Kérdem, nem-e ez alkalmat ad az egyházközségének híveit és az egyház előjáráságot törekedett dehonosztalni?

Nem tűrhetvén tovább e nemű eljárásait, lemondtam az egyháznál elfoglalt bizalmi állásról, de ezután sem szűnt meg papi mérges nyelvének nyilatni reám szórni. Ugyanis 1894. június havában tartott egyháztanácsi ülésben azzal rágalmazta meg

négy évi főgondnoki működésemet, hogy ezen idő alatt, azaz főgondnokságom idejében 4000 frttal esőkent az egyházközség iskolai alapja. No, ezen allitása is az ő jellemére vall! Hiszen, ha esőkent az alap és hogyan esőkent: bizonyítsa be.

En ezen tárgyat illető rágalmazására történelmi adatokkal s okmányokra való hivatkozással felvilágosítottam az egyháztanácsot s kimutattam, hogy éppen az ő elnöklete alatt és idejében fektetett be az alaplól az egyházközség a 70-es évek elején olyan fekvőségekre, melyek az alap ezéljával azonosok lehettek volna; de az ő befolyása alatt lévő egyháztanácsosok gyűlésében még figyelemre nem vették, hanem remélem, hogy a méltóságos állandó Igazgató-Tanács emlékezni fog 1892. évi 7. szám alatt ezen alapot illető intézkedésére, ha az egyháztanács nem hajlandó az áhálam elébe tárt ante akták tanulmányozására.

Különbben a logika és lélektan segítségével könnyen felfedeztem az okot, a mi arra indította nevett tiszteletes urat, hogy 4000 frt esőkentést hazudjon, nemesak az egyháztanácsban, hanem a község kebelében is. Az ok pedig az, hogy 1888-ban mint egyháztanácsi tag erőlyesen felszólaltam és bebizonyítottam vele, hogy azon alap nem volt szabályszerűen kezelve, a midőn a lelkész uris megtehető összeget tartott volt magánál minden biztosítók nélkül. Hinc illao herimae!

Az elősoroltak után méltán kérdezhetem Ciceróval: „Quousque tandem abutere patientia nostra!”

K.-Váshárhely, 1895. július 20-án.

Baló László.

H I R D E T É S E K.

Henneberg-selyem esakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket — 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, esikos, kockázott, mintázottakat, damasztot sat. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 minázatban sat.) postabér és vámentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (es. k. udvari szállító) selyemgyára **Zürichben**. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros levelező lapokra és 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

B É R B E A D Á S.

Előpatakon a sétatérén, az ugynevezett Antos János-féle

v e n d é g l ő - h e l y i s é g

folyó évi szeptember 29-től egy vagy több évre bérbe kiadó. Közelebbi felvilágosítás szerezhető Kökössi Árpádnál Sepsiszentgyörgyön.

1 — ()

Felhívás.

A kézdijárási birtokosokat, K.-Váshárhely város birtokosait és polgárait tisztelettel felkérem, hogy a „Székely egyesület” érdekében az alapszabályok szétosztása, a vidéki kör alakulása és választmányi alelnök, pénztáros, jegyző választása tekintetéből 1895. évi augusztus hó 1-én d. u. 3 órára Kézdi-Váshárhely város tanácsháza gyűléstermébe mennél számokban megjelenni szíveskedjenek.

Alesernáton, 1895. évi augusztus hó 24.

Domokos Dénes,
köri alelnök.

!! 1—2.

*) E rovat alatt közlötöktől nem vállal felelőséget a szerk.

(103) 3—3. **Bartók Károly**
p. Igármester.

VÉDJEK.

Mack féle
Dupla-
Keményítő

Egyedül fegyőző a földalod: Mack Henrik Uim a. D.
a leggyorsabb és leggyorsabb mód galloeroket, kézelőket
stb. esekély áradásgazdai ugy keményítő, hogy
oly szepek, mint ha ujak volnának,
kizárólag abban áll, hogy
Mack dupla keményítőjével
Alí egyszer használtatjuk azokat, ezt alkalmazzuk
Mindneut, kapitál 3, 10 és 20 krajczros Cartonokom. 2
Pörköltek osztrák magyarországi részére:
Voltin Grotteb, Recsben III.

30 37—40

105 2—3 főszolgabíró helyett:
Cseh Gyula, szolgabíró.

Prospectust kívánatra ingyen és bérmentve.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel	4.00	délelőtt	10.25	előtűn	2.37	Brassó	ind. reggel	5.20	reggel	8.50	délután	3.05
Imecsfalva		4.17		10.38		2.54	Szász-Hermány		5.35		9.09		3.24
Páva-Zabola		4.34		10.51		3.11	Prázsmár		5.53		9.33		3.48
Kovászna		4.55		11.08		3.43	Kökös		6.04		9.46		4.01
Barátos		5.18		11.24		4.08	Úzon		6.15		10.06		4.21
Nagy-Borosnyó		5.35		11.38		4.27	Kilyen		6.27		10.21		4.36
Eresztetvény		5.55		11.55		4.48	Sepsi-Szentgyörgy		6.45		10.49		5.14
Sepsi-Szentgyörgy		6.36	p. u.	12.25		5.28	Eresztetvény		7.07		11.17		5.42
Kilyen		6.46		12.33		5.38	Nagy-Borosnyó		7.24		11.47		6.09
Úzon		7.02		12.46		5.54	Barátos		7.45		12.16		6.38
Kökös		7.15		12.56		6.07	Kovászna		8.08		12.42		7.08
Prázsmár		7.42		1.16		6.34	Páva-Zabola		8.19		1.01		7.21
Szász-Hermány		8.02		1.32		6.54	Imecsfalva		8.31		1.19		7.36
Brassó	érk.	8.20		1.46		7.12	Kézdi-Vásárhely	érk.	8.45		1.37	este	7.54